

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Václava Štencla, MA, a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., ve věci

žalobce: **Paradise Casino Admiral, a.s.**, IČO 25336991
sídlem Komořany 146, 683 01 Komořany

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3 2024, č. j. 15066/2024-900000-311,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Celní úřad pro Jihomoravský kraj vydal dne 22. 1. 2024 rozhodnutí č. j. 81391/2024-530000-12 (dále „prvostupňové rozhodnutí“), jehož výrokem I. shledal žalobce vinným ze spáchání

přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2019 (dále „zákon o hazardních hrách“). Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako provozovatel hazardní hry v provozovně Herna Admiral, na adrese Chvalovice č. p. 145, 669 02 Chvalovice, nejméně dne 30. 5. 2019 neumístil v herním prostoru na viditelném místě v herně identifikační a kontaktní údaje instituce zabývající se prevencí a léčbou problémů souvisejících s patologickým hráčstvím, čímž porušil povinnost podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách. Výrokem II. prvostupňového rozhodnutí shledal celní úřad žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách. Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako provozovatel hazardní hry v provozovně Casino Admiral, na adrese Měšťanská 3787/74, 695 01 Hodonín, provozoval minimálně v období od měsíce srpna 2018 do 9. 9. 2019 hazardní hru v budově, na jejímž plášti byla umístěna reklama s nápisy „CASINO ADMIRAL“ o rozměrech cca 1 x 6 m na západní straně budovy nad stříškou nad vstupem do budovy a o rozměrech cca 1 x 10 m na severní straně budovy, nápisem „ADMIRAL“ o rozměrech cca 0,5 x 2 m na západní straně budovy vlevo od vstupu do budovy, třikrát menší nápis „ADMIRAL“ tamtéž, nápisem „ADMIRAL“ o rozměrech cca 0,5 x 2 m na západní straně budovy pod stříškou nad vstupem do budovy a 2 x nápisem „ADMIRAL“ na vstupních dveřích, čímž porušil povinnost podle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Za předmětné přestupky uložil celní úřad žalobci pokutu ve výši 75 000 Kč a povinnost k úhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítl, přičemž prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

3. Žalobce namítá, že o předmětných přestupcích nebylo vedeno společné řízení spolu s přestupky, o nichž celní úřad rozhodl rozhodnutím ze dne 31. 7. 2019, č. j. 201265-8/2019-530000-12, při ukládání sankce nebylo přihlédnuto ke dříve uložené sankci a sankce za sbíhající se přestupky nebyla uložena v souladu se zásadou absorpce. Uvedená pochybení žalobce považuje za vadu řízení, pro kterou se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Dodává, že orgány celní správy nepochybily, jestliže o předmětných přestupcích rozhodly v samostatném řízení, neboť předmětné přestupky byly spáchány až poté, co bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 25. 3. 2019, č. j. 97566-4/2019-530000-12, jímž došlo k zahájení řízení o prvním přestupku žalobce, ve vztahu k němuž bylo následně celním úřadem vydáno rozhodnutí ze dne 31. 7. 2019, č. j. 201265-8/2019-530000-12. O žalobcem zmiňovaných přestupcích tedy nemělo být rozhodováno ve společném řízení, proto ani sankce za ně neměla být ukládána na základě absorpční zásady.
5. V rámci ústního jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích a žalobce nově namítl, že v rozhodnutí nebylo přesně vymezeno ukončení přestupku.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále „s. ř. s.“), a řízení předcházející jeho vydání. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

7. Úvodem soud podotýká, že se nemohl věcně zabývat námitkou nedostatečně vymezeného (potažmo zjištěného) ukončení některého z posuzovaných přestupků, které žalobce uplatnil až při ústním jednání u soudu, neboť se jedná o námitku opožděnou, a tudíž nepřípustnou (§ 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.).
8. Předmětem sporu je otázka, zda v projednávané věci měly správní orgány vést společné řízení ve smyslu § 88 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále „přestupkový zákon“) a zda při výměře správního trestu měly zohlednit dříve uložený správní trest, respektive ukládat správní trest dle § 41 přestupkového zákona, tj. v souladu s absorpční zásadou.
9. Podle § 88 odst. 1 přestupkového zákona platí, že pokud se podezřelý dopustil více přestupků, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, a k jejich projednání je příslušný týž správní orgán, projednají se ve společném řízení.
10. Ustanovení § 88 odst. 3 přestupkového zákona však zároveň stanoví, že se ve společném řízení neprojedná přestupek, který byl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku.
11. Pravidla pro ukládání trestů za více přestupků upravuje § 41 přestupkového zákona, v jehož odstavci 1 je stanovena absorpční zásada, dle které se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný.
12. Mezi stranami není sporu o tom, že nyní posuzované přestupky byly žalobcem spáchány nejméně dne 30. 5. 2019 a minimálně v období srpen 2018 až 9. 9. 2019. Po provedeném dokazování soud zjistil, že řízení o prvním z předchozích přestupků, na které žalobce odkazuje a o němž celní úřad vydal rozhodnutí ze dne 31. 7. 2019, č. j. 201265-8/2019-530000-12, bylo zahájeno dne 26. 3. 2019, doručením oznámení o zahájení řízení o tomto přestupku ze dne 25. 3. 2019, č. j. 97566-4/2019-530000-12, žalobci. Ke spáchání obou nyní posuzovaných přestupků tak došlo až po zahájení řízení o předchozích přestupcích. Vedení společného řízení o nich tak znemožňoval § 88 odst. 3 přestupkového zákona. Námitku žalobce o tom, že společné řízení mělo být vedeno, soud shledal nedůvodnou.
13. Jelikož nebyly splněny podmínky pro vedení společného řízení pro překážku stanovenou v § 88 odst. 3 přestupkového zákona, nebyl správní orgán povinen (ani oprávněn) aplikovat při ukládání trestu absorpční zásadu ani jakkoli přihlížet k již uloženým trestům v předchozích řízeních. Absorpční zásada je vyjádřena v § 41 odst. 1 přestupkového zákona, jehož použití je výslovně podmíněno vedením společného řízení. Je proto zcela logický také obecnější závěr Nejvyššího správního soudu, že předpokladem pro aplikaci absorpční zásady je možnost vést o sbíhajících se přestupcích společné řízení ve smyslu § 88 odst. 1 přestupkového zákona (rozsudek ze dne 2. 2. 2023, č. j. 9 As 29/2021-33; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Podstata ustanovení § 88 odst. 3 přestupkového zákona spočívá právě v tom, aby správní orgány ve společném řízení neprojednávaly přestupky spáchané až po zahájení řízení. Zahájení řízení o přestupku je jakousi „hraniční čarou“, v důsledku které je nutno (při splnění dalších zákonných podmínek) projednat ve společném řízení přestupky spáchané před zahájením řízení. Na přestupky spáchané po zahájení řízení o jiném přestupku není možné nahlížet jako na přestupky spáchané v souběhu, protože musí být posuzovány a trestány samostatně.

14. Výše uvedený závěr zdejšího soudu podporuje i právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 25. 11. 2022, č. j. 5 As 117/2021-33, jenž zdůrazňuje primární účel právní úpravy, kterým je v otázce správního trestání za přestupky spáchané v souběhu uplatnění absorpční zásady při sankcionování sbíhajících se přestupků, k čemuž jakožto základní procesní nástroj slouží právě vedení společného řízení. Soud proto nepřisvědčil ani žalobní námitce domáhající se uložení sankce v souladu se zásadou absorpce.
15. Soud nevyčkával na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu o uvedené otázce (viz předkládací usnesení ze dne 29. 8. 2024, č. j. 5 As 98/2022-37), neboť nemá o výkladu výše uvedených zákonných ustanovení pochybnosti.

IV. Shrnutí a náklady řízení

16. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. ledna 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu